

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio
Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

1

7

4

[משנה תורה לרמב"ם (ספר א י - שקלים ב ק)]

Vellum. 25.6 x 17.6 (16.1 x 9.3) cm. 10 leaves.

1 quire. 26 lines to a page. Eastern rabbinic.

Differences in versions and paragraphing against Shulsinger edition.

Provenance: M. Lipschutz Collection.

First line:

באומרה מוקד תקיעה תרועה ותקיעה פגם אמת וגומר התפלה

Last line:

שיב עלינו קרבן שתי תורים או שני בני יונה אמת לעולם ואמת לעולם

Gaylord
PAMPHLET BINDER
Salem, N. J.
Madison, Wis.

UNION

HEBREW

GOLETTA

Established 5635-1875.

Class Book

1907

FROM THE GIFT OF
MR. BEN SELLING. PORTLAND, ORE.

פזוהן מן הקוסה אבל תייב בסוכה חתן וכל האושפיטין וכל
צניח וזבדק פזוהן מן הקוסה כל שבעת ימי החטתה בין פוס בין
צילה . הולב דרפס צניח פזוהן מן הקוסה פוס וחייבים
צילה . הולב לצד דרפס צילה פזוהן מן הקוסה צילה וחייבין
פוס .
גית ופרדסין פזוהן בין פוס ובין צילה שאם יעשה השומר סוכה
ידע קצת שיש לשומר מקום קבוע ויגנוב המקום אחר .
בצד חצויה קיטי צה שיהיה אוכל ושורה ודר
צפונה כל שבעת הימים בין פוס ובין צילה כדרך שהוא דר
בביתו שאר יחיה קטנה וכל שבעת הימים יעשה אדם חת
ביתו יצאי וסוכתו קבע שנ צפונה המזבזב שבעת ימים פזר
כלים הנמים ומתעורר הנאור צפונה וכל שורה כגון אשי שוק
וכסות צפונה אצל כל אפלה כגון קדינות וקצרות חוץ לחוץ
המגורה צפונה ואם היתה קצנה חוץ לסוכה
אוכלין וישנן צפונה כל שבעת הימים בין פוס ובין צילה ואסור
לאכול סניורה חוץ לסוכה כל שבעת ימי אסור אכל אפלה עזאי
בביתו או פחור חיידי מעש ואין ימנן חוץ מן הקוסה אפלו שבע
עזאי וחורר לאכול פירות ולשתות מים חוץ לסוכה ומי שיחמיר
על עשמו ולא ישרה חוץ לסוכה אפילו מים קה זה משנבח .
אפלה צילה פוס יצוי קראשן צפונה
חידה אפלו אכל כזית פה יצא ידי חובדו מיד מבאן ואילך חזר
רעה לאכול סעודה צפונה אורל רעה אינו אוכל כל שבעת ימי
פזוהן קלניורה אוכל חוץ לסוכה כהן אפלה חלקה כרפה .
מי שהיה ראשו ירבו צפונה ושולחיו בדרך העת
או חוץ לסוכה ואם זה אסור וכאלו לא אכל צפונה עשייה

שולחין בסוכה צדקה שמא ימשך אחד טולתו ואפלו בסוכה
 כל שבועתה ימים קודם צדק בסוכה וס
 וירידקן במה שיקרא יבין חוץ לסוכה כה שיהיה שעתו חייב עליו
 המתעב מהפסח באיזה מקום גירנה
 ירדו נשמים הה זה נכנס צדק הדיק מאימתי מוגר משיבדו אפות
 מאס נפלו לדרך הקצויל יפסד ואפילו המעיל מל פנים היה
 אוכל בסוכה וירדו נשמים ונכנס לביתו ופסקו נשמים אין מה יבין
 אוקולחזר לסוכה עד שיצמוד סעדת היה יסן וירדו נשמים כלילה
 ונכנס צדק הדיק ומסקו נשמים אין מה חין על זו לחזור לסוכה
 כל ארבעה לילה אלא יסן צדקו עד שיצמוד עמוד המזרח
 צדק חלאל כל ביום הטבע צמחה לא יתר סוכה אכל מזה קודם
 אה לבו ומפנה אוקולחזר חמנה ולמעלה אין לו מקום סוכה
 פוקדטס איבער ואם קוצר לסעוד מאר היום צדק לאכונססה
 סוכה לטבעה יא כל מה שיש עסק לטב
 צמחה לטבעה מניך קודם מיטב באי ארבעה אקדו לטבעה
 וכל יום טוב קראשון מניך על הסוכה ואחר כך מניך
 על הזמן ומסדר כל הצרכות על הכוס נמצא מקדש מעומד וחצק
 נטב צמחה ויוטב ואחר כך מניך על הזמן וכזה היה חנה
 רבות ורבי ספר לקדש מעומד כלל ראשון של חך הסוכות שמו
 שצרינו יצ בזמן קדש ראשון עומד מעי ימים
 אופס יושבין בסכה ח ימים וביום השמיני טקוא יוס אובקה חשין
 של שמיני עזית יושבין בה ואין מניין לטב בסוכה וכן
 אוממוס ואנדרו יוס אין מניין לטב בסוכה מפני שהן חייבין
 מספק ואין מניין על הספק יד
 מלכודל ביום השמיני מזהר לבו ומפנה אוקולחזר לטב לקודם
 אואין למקום להודד כלו אם היתה קאנה מניטס לה מנירה

אוינו פיו קעלקעלך חלק אוינו ממזר אלמיס לנו הלמיס קאט
מאל כמו מאלקאן ווק פשר וכלקדבהס קאלו מפי השמוע ומוע
רציו נהפשו יי יה ארבעה מיטן אן מצנה אחר היא ו
ומעבדין זק אהוה וכלן נקראין מצוה לולב ואין פוחתין מהן ואין
מוסיפין עליהן ואס לא נמאל אחד מהן אין מפי אן אחר תחתיו קדוה
לו מצוה מן החבירי לאנד לולב והדס וערבה ולעשות שלשה
אנדק אחר ונשקו ונעלן לצורך בקן מצריך על נעילת לולב קוארי
וכלן פמוכס לו ואחר כך יועל קאנדק הזאת פמינו זא הרוך במאלו
ויועל דרך גדלקן שיקו עקיהן למעק למיץ וראשיהן למעלה ואס לא
אנדן ונעלן אחד אחד יצא והוא שיהיו ארבעה חנוין אצלו אצל לא
קין לו מיין אחד לא יעול ערשי מצא השאר ו
יועל מהן לולב אחד ואהרוך אחד ושני צדי ערבה ומלטה צדי הדס
ואס צנה לקדוסיף צדי הדס שהיה אנדק צולה מוסין ונוני
מצוה הוא אצל שאר מיטן אין מוסים פין ונחננס ואין נירען מהן
ואס קוסין און ניע פסוני ח כהק שעור ארך
כל מיין מהם לולב אין פחות מל מפחים ואס היה ארוך לטקוא
מז ומדידת מעדרו כלבד לא מואט העלן והדס ווודבה אין פחיה
מאלוה מפחים ואס קיו ארוכין כלשקן נשהן ואפלו אין צלל בד
ובד לא שלשה עלין לחין מר וקואטיקו צראם קבד ואס אגד קלו
הלולב צהך שיקא שדרו של לולב יוצא מן הקדס ומן הערבה עפי
או יתר ומעור קא הרוך אין פחות וכצנה ואס גדל לשהוא מר
ע חשיביק ל מיטן אן צין שקנצקן באחר
בין צוק אחר זק בין ביטין בין משמאל יצא והוא שקנצקס דרך גדי
אצל שלל דרך גדלקן לא יצא והוא כהלכתיק שניצב ה יק של שלשה
מיטן ביטין ואהרוך בשמאל ויוליך ופיא העלה ויהד ונענע קלולב
שלשה פעמים בלדוה ורוח פצי מוליך ומענע דאט קלולב ג

פעמים ומבוא ומטענע ראש הלולב ג פעמים וכן בעליה ויהי דק
 והיין מולך ומבוא בשעת קה את הקלל בקודו ליה החלק וסוף
 וצא ליה הושיעה נא וכל קיוס כמד לעילת לולב ואינו נועל
 בלילה .. עשה לאנדקו טמין אל כסף
 ומזה באומריך עליה סהן ונעלה יצא לקיחה על ידי דבר אחר
 שמה לקיחה והוא שיקיה דרך כבוד ודרך הדור שכל שקווא לאו
 לנאורה ואינו חוצץ אבל אם נתן אתה מיין קחלו בעשן או בדעה
 ונעלה לא יצא חוצה יא אנד את הלולב
 עם הקדש והערבה והבחיל בין הקדש ובין הערבה במעלית
 וכיצא בה הה זה חוצץ קביל בינהם בעלי הקדש אינו חוצץ
 גמין במיין אינו חוצץ ומלו לאנד את הלולב בחוץ או במשיח
 ובמחין שירצה הואיל ואין אנדה מערבה יב
 חצוה לולב להנעל בוס ראשן של חן כלבד בכל מקום וכל
 חן ואפלו שבת שז ולקחתם לכם ביום ראשון וטמין
 יועלין אותה דליוס ויוס משבעת ימי החן שז ושחיתם לפע י
 א קירם שבעת ימים יול יוס השבת להיות צתוך ימי החן
 אינו נאל בשבת נדה שחא יעצירו ארבע אמות ברשות קדש
 כמו שגורו במזכר יג ולמק לאנדו
 נדה זו בוס הראשין מפע מהוא חן הקורה בגבולין נמצא שזין
 דינו כהן שאר הימים שצא ימי החן אין אדם חייב למור
 לולב אל במקדש יד משחרב בית
 המקדש התקינו שי הא לולב נעל בכל מקום לשבעת ימי מ
 החן זכר למקדש וכל יוס ויוס מצריך עליו אקדו על נעילת
 לולב מפע מהוא מעק מדעה סופהם והקנה זו עם כל הקדו
 שהקין רבן יוחן בן זנאי משחרב בית המקדש מאיבנה
 בית המקדש יחזרו הדעהם לשוכן יו כוהן

שבינה מקדש קיים ליה' ולבניו סגסו קדמון שחלוקות נשגת
 וכן שאר המקומות שידעו צולאי מינס זק הוא יוס התך בארץ ישראל
 אבל במקומות הרחוקים סגסו יודעין בקציעות ראש חסד סגסו
 יועלן הלולב מספק ין עמחרב בית המקדש
 אסרו חכמים לעזול את הלולב בשבת פוס האמון ואפלו בן ארץ
 ישראל מקדש ואת החדש חספנ הרחוקים מאיטן יודעין בקציעות
 ביה מיהיו הכלטוין בדבר זה ולא יהיו לו יועלן במדת וטו לא יועלן
 הואיל וחיוב יוס ראשין בכל מקום אחד הוא ואין סכ מקדש יקתלות
 בן ין וכזמן הזה מהכלעושין על
 החשבון נשאר קדצר כמות מקיה סגסו יועלן לולב בשבת כלל לא בן ארץ
 ולא בארץ ישראל ואפלו פוס ראשון אנופ מקדש יודעין בקציעות קדמון
 יכדד בארץ ישראל מקדש האסור בעילת לולב בשבת וקדש מאי יעבירנו
 בישות קדשים ין כלמחייב מאופה
 ובמורה חייב בעילת לולב והפעור חסופי ומסוכה פעור חסופי
 לולב קיון קיודע לענע חייב כלולב מדצה סופה סנה לחוכו
 במצוה ין הלכה למשה יוסית מחבי אין
 במקדש ערבה אחרת חוץ מערבה סבלולב ואין חדס יוצא יחוד
 בערבה סבלולב שעורה אכילו ענה אחד צד אחד כ
 כצד היתה מליטה בכל יוס ויוס נוסעת הימים קיו מוצי אין אוקה
 תוקעין ומהעין ותוקעין חל להיות שבת צדך התך אין זוק פין
 ערבה לא אס כן חל יוס סבעי מלו להיות בשבת כה לפרק מק
 מקיא מליקה כן קיו עשין מבי אין אוקה
 מערב שבת למקדש ומע חין אוקה לבנית מלזקב כה מלא ימוש
 העלן ולמחר זוק פין אוקה על גבי המזבח ובאין העס ונועלן מדק
 שעשין בכל יוס ועבדה זו הוא ל ואינה בפירוש מן הקורה אין יועלן
 אותה ללשבעת ימי התך זכר למקדש לא פוס קסבע כלל הוא

נועל אורח צדק ופתיחה שמה לוקחם אחד אחד וקח
אשר יחונק מעיבה עלולב מחובתה על הקדקע או סגל פלגים
אושלגן בלשון טרקה מדבר זה ומהגן נשאיס הוא
בכל יום יום היו מקיפין את המזבח ולנצבהן טההם לעם אחר
ואומא אטא יי קוט עדה נא נבוס השפע מקיפין את המזבח שבע
פעמים וכבר הנהג כל ישראל כל המקומות לעת תיבה באמת
הכנסת ומקיפין אותה בכל יום צורך שהיו מקיפין את המזבח
זכר למקדש כן היה מנהג גירושלים יוצא
אדם מביתו שחיה ולולכו צדו ונכנס לבית הכנסת ולנצב צדו
ויצא לבקר חובים ולולכו צדו וכשיכנס לבית המדרש משלחו צדו
צד צדו או צד עבדו כן מקבילת אתה הלל
מיד צנה ומיד בעלה ומחזיר הקלעים מצנה בזמן שהיו יושבין
לנצב מצנה וציוס עוב מוס יפין על קמים וצמוע מתלפין צמים
גא קדש וצדו ללחמנו מפע שמי
נאו לא לכהח והואיל וקוקנה למצוה אסור להקדש כל ארצו
מוקד לכהח צבו מכה קוקנה למצוה מאכלה כן
ואסור לאכול הארצו כל יום השבע מפע שהוקנה למקנת היום
הוקנה לאכלו וכשמתי מותר לאכלה ובזמן הזה שאינו עושין מט
ימים טובים מפע הקפק שהוא ספק שבעי ספק שמי אסור
לאכלו במשמיס הפהא שבעה ארצו לטכנת הימים כלאת
ואתה יוצאה ואוכלה לחחר סק שמי
ארבעת מינין הלואהק לולב
וקדס ועצבה וארצו שהיה אחד מהן יצא או צול או צוב אפילו
לאחר יאוש אשה היה מאשרה הנעבית אעכ שבעלו האשרה מלע
מלעבדה או שהיה מלע עיר הנחתה זה פסול היה אחד מהן של
עלתי עול לכהח והאם בעטא היה צמוע ולא צמר לביש כשר

וגשת הדחק או בשעת הקדמה לולב קיבץ כפי המצוי למשך קדמינין
אחדיו מל עלה נשל הדומה מלוא פסול

זל דחאי כשר שאפי' פקיד נכסיו ויקי עט שחוקה לן לאכול דחאי
אחדיו מל הדומה מקורה נשל מעשר שנ כדושנס לא ימול שמה
כשידון למחאה ואס נשל נשכ

לאסו פסול נקדה או שנת דחקו שנ סדקין וזה חזק עד שידאו שננס
פסול היה עקוס לפינו שהיה אדון כנכ בעל חמוצה פסול היה
עקוס לא חיו כשר שזוהיא ביהו נערה לאחד משנ צדדין פסול
נכסו עליו וזה מעלה ולא נהגו בעל חרות כשר נפדו והוא
שידלנו משדו מל לולב בעל חרות פסול

בדי העלן של לולב כהיה כשהן גדלין שננס שננס ודבוקין חבין וגי
אל שנ העלן הדבוקים הוה הנקרא תומת נחלקה התיימת פסול
היו עליו אמת אמת מהחלה בדייהו ולא היה להם תימת פסול ליה
לא היו עליו על צדקה כדך ללולבם לא זה תחת זה אס דאס
זה חנע לעקד אל מעלה חנעו שנשא כל שדיו מל לולב חכוסה
בעלן כשר ואס אין ראשונל זה חנע לצד עקרו אל זה פסול

הדקס נקמס ראשו כשר נשכו רוב עליו אס
נשתיי דושלמה עלין בקנה אחד כשר היו ענבו מרובות מעליו א
ידוקות הזר ואס היו אדומות או שחורות פסול ואס העטן כשר
ואין מחעטין אותן כיוס טוב לפי שהוא כההן עדי ולקטן או שלקטן
אחד לא פלה הה זה נשר

שנקמס ראשה כשרה נפדע עליה פסולה
אחדיו
שנקב נקב מפולש כל מה הוא פסול ונקב איו מפולש אס היה יו
כאסר או יתר פסול חסר כל מה הוא פסול נשל העץ שהוא הלוי כו
באילן מעקר הארבו ונשאר מקומו נמא פסול עלה חוזית
עליו אס בשנס ושל זה מקומו פסול ואס במקום אחד אס עלה

על דרכי פסול ואם על דרכי אשכול שהיא פסולתך חזיתו עליו
 שאינו מחסדו לא יגזר כמות שהיא בהיתר אס נקלף כלו פסול ואם
 נאמר לאמין כלשקוץ כמלך
 תפוח סיון גבוש שלוק שחור לבן מינוח ירק כדיוק גינו ציפוס
 ועשה כמין זה אחרת פסול עשה כמין זה הוא ענפ עשה דפוסק
 נשכ התוס והבוסר פאר מקום אהריון מלהן בעין זהירות
 מעשה כשהם ואם היו שחוקים בורה לאדם כושי קה זה פסול
 בכל מקום .. מ כל שאחרינו שהן ..
 פסולין מפני מומין שאחריו אומפניו ונצק ביום ראשון כלכל
 אבל ביום שני עס שאר הימים הכלכל וקפסלה שהיא מאוס עזאו
 חפני שאורה אהריון אסור לאכלה בין ביום טוב ראשון בין בשאר
 הימים פסול .. אין אדם יוצא ביום טוב
 באסון של חך כלונצו של חדרו אישאלו ממין עדי סיבה ללן מתנה
 לכה על חסד לחייו קדוק יתפס יח חובתו ומחודו שמשק
 על מנת להחזיר שמה מתנה ואם לא בחייו לול לא יצא שמשק
 כעול ואין יותקן אותו לקמן שהקמן קונה ואינו מקנה לאחר
 מן הקדוק ונמצא שאם החזירו לו אינו חוזר ואחד קלולב ואחד
 בלמין ומין מל המינין שצואם היה אחד מהם גמול אין יוצאין בו
 ביום טוב ראשון .. יא שותפין מקינו ..
 לולב או אהריון בשותפות אין אחד מהם יוצא בו יח חובתו בראשון
 עדין לול חלקו במתנה האחים שקינו אהריון מתפיסת הדין
 ונמצא אחד מהם אהריון ויצא לו אם יכול לאכלו ואין האחין קפדין
 כך יצא אם היו מקפידין לא יצא עדין לול חלקם מתנה ואם קנה
 זה את האהריון ומה פה יצא או שקנו אחד אהריון ורמון אופהט
 מתפיסת הדין יצא באהריון עדין חלקו מתנה ואעפ שאם
 אכל אין מקפידין עליו .. יב אעפ של החזיר

לשם חובתו

מזוק לשמות נקס לכן הקובות קדושת
והמתה לפע יא יצט מצעת ימים וכל
קראטון היו מתקטן במקום מקום לנשים
כח מלא יתעצבוא עס סו ומתה לכן לשמו
וכן כל יום ויום מחולו של מועד מתה לכן
בין הערבים לשמת שאר קינס עס כל קל
עדין קדושת מתה זו קתל מתה ומתה
ואחד כלל מיר מקוא יודע לנגן בו ומי
ומספקין ומתפחין ומכוזין ומכרין
דבי מיר והתמחות ומתה זו אינה דוחה
לאת העבת ולא את יוס
לא היו עושין אותה עס הארץ וכלמי
ולאטי קיטובות והסנהדה והתסיהם
לרקין ומספקין ומתה ומתה ומתה
לדעש האנשים והנשים כלם צאין
לקטמתה שמתה אדם בעשיית המתה
גדולה היא וכל המונע עשמו
אמר לא עבדת אתי אהיה
נחלק רבוד לעשמו ומתה כעשמו
זה הוקיר גלמה ואמאל תהיה לפע
כל המאפיל עשמו ומיקל עט
מאהבה וכן דוד המלך ונקלות עור
הצולה והרבוד לא לשמו לפע יא
ומכיר לפע יא

בכך חנה
לסייע

הלכות שקלים

הלכות עסק אחר עקב אלו
כל איש מחזיק השקל בכל

פרק ראשון

מהו שקל ומהו שקל ומהו שקל
מהו שקל ומהו שקל ומהו שקל

מי שיש לו שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר

מי שיש לו שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר

מי שיש לו שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר

מי שיש לו שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר

מי שיש לו שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר

מי שיש לו שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר
או שקל אחד או יותר

